

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การใช้พุทธธรรมในการพัฒนาชีวิต: ศึกษากรณีผู้พ้นโทษที่เข้ารับการอุปสมบท ณ วัดหนองปลิง ตำบลคอนแสลง  
อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี

ชื่อผู้เขียน : นางสาวศรินทร์ พลังกูร

ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : สาขาวิชาไทยศึกษา

ปีการศึกษา : 2545

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชเอิญศรี อิศรางกูร ณ อยุธยา ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ทิพย์เกษร
3. ดร.พระมหาควน สิริธมฺโม

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการนำพุทธธรรมมาใช้ในการฝึกอบรมตนเองของผู้พ้นโทษที่เข้ารับการอุปสมบท ณ วัดหนองปลิง โดยศึกษาว่าผู้พ้นโทษที่เข้ารับการอุปสมบทมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและทัศนคติในการดำเนินชีวิตอย่างไร และได้ศึกษาว่าความคิดเห็นของพระภิกษุท้องถิ่นและประชาชนในท้องถิ่นที่มีต่อศีลาจารวัตรของผู้พ้นโทษที่เข้ารับการอุปสมบทเป็นอย่างไร โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ จากการสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้พ้นโทษที่เข้ารับการอุปสมบท จำนวน 27 รูป พระภิกษุพื้นที่ จำนวน 5 รูป และประชาชนในท้องถิ่น 300 คน รวมกับการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางด้านเอกสาร

ผลการศึกษาประชากรกลุ่มตัวอย่างหลัก คือ ผู้พ้นโทษที่เข้ารับการอุปสมบทนั้น พบว่าการพัฒนาชีวิตของบุคคลกลุ่มนี้ จะต้องได้รับการพัฒนาด้านการมีความคิดเห็นที่ถูกต้อง โดยใช้หลักธรรม คือ สัมมาทิฐิ และโสวจิตตตา เป็นต้น ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านการควบคุมตนเอง โดยใช้หลักธรรม คือ สติสัมปชัญญะ หิริโอตตปปะ และกุศลกรรมบถ 10 เป็นต้น นอกจากนั้นยังใช้หลักธรรมที่ทางวัดหนองปลิงเน้นเป็น

พิเศษเพื่อใช้ในการอบรมผู้พ้นโทษที่เข้ารับการอุปสมบทเหล่านี้ คือ หลักอบายมุข 6 และหลักเบญจศีลเบญจธรรม เนื่องจากผู้พ้นโทษเหล่านี้ส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะต้องกลับไปใช้ชีวิตแบบฆราวาสอีก ดังนั้นการเตรียมตัวเพื่อกลับเข้าสู่สังคมตามปกติ โดยใช้หลักธรรมขั้นพื้นฐานดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งยังเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้พ้นโทษเหล่านี้หวนกลับมากระทำความผิดซ้ำอีก

สำหรับประชากรกลุ่มตัวอย่างอีก 2 กลุ่มนั้น คือ พระภิกษุท้องที่และประชาชนในท้องที่นั้น มีความคิดเห็นว่าผู้พ้นโทษที่เข้ารับการอุปสมบทส่วนใหญ่มีศีลจารวัตรที่เหมาะสมดีแล้ว แต่ก็มีบางรูปที่ยังมีข้อวัตรปฏิบัติย่อหย่อนบางประการ ส่วนทัศนคติในการใช้หลักธรรมมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของผู้พ้นโทษที่เข้ารับการอุปสมบทนั้นมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

In this research dealing with the application of Buddhadhamma to life development, the ex-convicts ordained at Nongpling Temple were investigated. The objectives of this study are to observe how Buddhist teaching affects their attitude and behaviors in daily life and how the ex-convicts have been evaluated by the people living near the temple. The study was carried out by means of qualitative and quantitative methodology, which included interviews, questionnaires and documentary references. The studied

groups consist of 27 ex-convicts ordained as monks, 5 monks at Nongpling Temple and 300 people in the surrounding area.

The outcome to be obtained from the key informants, the ex-convicts ordained as monks, was carefully analyzed to support the fact that after practicing main principles such as Sammaditthi (right views), Sovacassata (obedience), Sati (mindfulness), Sampajanna (comprehension), Hiri (sense of shame), Ottappa (shrinking back from doing wrong) and Kusalakammapatha (ten roots of meritorious action) including the teachings from the monks at Nongpling Temple which put emphasis on Apayamukha (causes of ruin) and Panca-sila (five precepts) Panca-dhamma (five doctrines), the ex-convicts's lives have obviously developed. Most of them are going to return to secular lives. It is thus necessary for them to keep Buddhist discipline in order to prevent themselves from repeatedly committing wrong actions.

According to the data collected from the other two sampling groups, most of the ex-convicted monks have been socially approved, though few of them fail to improve their behaviors and cannot achieve the purpose of ordination. However this research clearly presents convincing evidence that Buddhadhamma can be usefully applied to the development of the ex-convicts's lives.